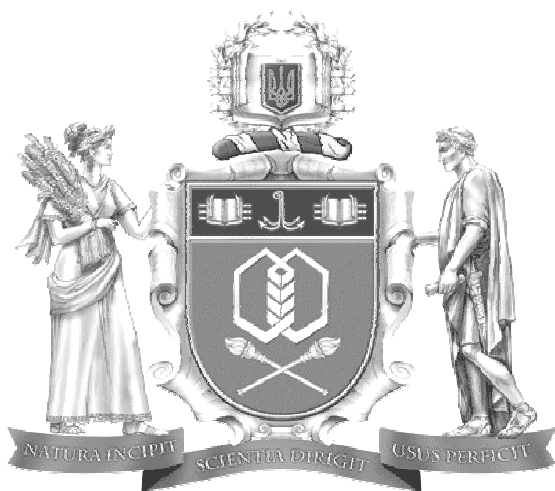

Міністерство освіти і науки України
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

40

**НАУКОВО-
МЕТОДИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ**

Матеріали конференції

***Науково-методологічні основи
вдосконалення системи
підготовки фахівців
для харчової та зернопереробної
промисловостей***

В ДВОХ ЧАСТИНАХ

Частина 2

ОДЕСА 2009

Матеріали друкуються відповідно рішення 40^{ої} науково-методичної конференції викладачів ОНАХТ «Науково-методологічні основи вдосконалення системи підготовки фахівців для харчової та зернопереробної промисловостей», яка проходила 8 і 9 квітня 2009 року.

Склад редакції: Єгоров Б.В., д-р техн. наук, професор,
Гапонюк О.І., д-р техн. наук, професор,
Капрельянц Л.В., д-р техн. наук, професор,
Гладушняк О.К., д-р техн. наук, професор,
Моргун В.О., д-р техн. наук, професор,
Іоргачова К.Г., д-р техн. наук, професор,
Ангелов Г.В., канд. іст. наук, професор,
Немченко В.В., д-р екон. наук, професор,
Трішин Ф.А., канд. техн. наук, доцент,
Науменко В.І., канд. техн. наук, доцент,
Будюк Л.Ф., канд. техн. наук, доцент,
Кац А.К., канд. техн. наук, доцент,
Нарушевич-Васильєва О.В., канд. філол. наук, доцент.

ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНА ПЕДАГОГІКА У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Н.М. Ушнурцева, В.М. Чугуєнко

Підвищення якості підготовки висококваліфікованих спеціалістів, здатних мислити творчо і самостійно, потребує нових педагогічних методологій освіти. Серед них визначне місце має посісти особистісно-орієнтоване навчання. Це така система навчально-виховного процесу, яка у центр уваги викладача висуває особистість студента, його самобутність, самоцінність, суб'єктивний досвід якого спочатку розкривається, а потім узгоджується із змістом освіти. Якщо у традиційній парадигмі освіти соціальний портрет майбутнього фахівця програмувався ззовні у вигляді вимог до професійної діяльності, то особистісно-орієнтована модель навчання виходить із визнання унікальності всієї сукупності здібностей самого студента, як важливої основи індивідуальної життєдіяльності, що проявляється зокрема й у пізнанні. Тим самим визнається, що у процесі навчання відбувається не просто інтеріоризація студентом знань, цінностей і норм, нав'язаних викладачами, але й «зустріч» чужого і свого власного суб'єктивного досвіду, щоб спалахнула «іскра божя» творчого натхнення. Ще Д.І. Менделєєв зауважував: «Студент – це не глечик, який треба наповнити, а смолоскип, який треба запалити».

Визнання студента головною діючою постаттю і є, на мій погляд, особистісно-орієнтована педагогіка. Проектуючи освітній процес, важливо виходити з визнання двох рівноправних джерел: викладання і самостійної роботи студентів. В основі традиційної освіти знаходилося уявлення, що студент розвивається лише під впливом спеціальних технологій навчання. У концепції особистісно-орієнтованого навчання головною метою є проектування та організація сприятливих умов для розвитку особистості студента як індивідуальності і суб'єкта (поряд із викладачем) у навчальному процесі. Зміст особистісно-орієнтованої освіти, її засоби та методи структуруються так, щоб надати можливість студенту проявити вибірковість до предметного матеріалу, до його виду й форми. З цією метою розробляються варіанти індивідуальних програм навчання, які сприяють розвитку дослідницького мислення. Слід підкреслити актуальність цієї теми, оскільки особистісно-орієнтоване навчання поширюється у викладацькій практиці багатьох вищих навчальних закладів.

І засвоєння методологічних засад особистісно-орієнтованого навчально-виховного процесу стає однією з передумов підвищення якості підготовки фахівців нової генерації. Головним принципом цього підходу до роботи у вищій школі є співпраця студента і викладача. Сам викладач починає відігравати іншу роль у навчальному процесі, не менш значущу, ніж у традиційній формі. Це функція розкриття і стимулювання пізнавальних, творчих здібностей та інтересів інформації, консультативна допомога у виборі форм і засобів засвоєння програми навчання та осмислення практичної і теоретичної цінності її змісту. Це об'єднує зусилля та інтереси студента і викладача у вирішенні пізнавальних задач.

ПРОЦЕС СКЛАДАННЯ ТЕСТІВ СТУДЕНТАМИ ЯК ЗАСІБ УДОСКОНАЛЕННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ З.М. Сахарова	54
ПРО ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ О.М. Кананихіна, Г.В. Ангелов, А.О. Соловей	55
ГУМАНІЗАЦІЯ ТА ГУМАНІТАРИЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ О.М. Кананихіна, Г.В. Ангелов, В.М. Чугуєнко	56
ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНА ПЕДАГОГІКА У ВИЩІЙ ШКОЛІ Н.М. Ушнурцева, В.М. Чугуєнко	57
КУЛЬТУРОЛОГІЯ – ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК ГУМАНІСТИЧНОГО СВІТОГЛЯДУ А.О. Соловей	58
МОРАЛЬ І ПОЛІТИКА ЯК ДЕТЕРМІНАНТИ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОЇ ІНТЕРАКЦІЇ У ЗВ'ЯЗКУ З ТЕНДЕНЦІЯМИ РОЗВИТКУ ВИКЛАДАННЯ ПОЛІТИЧНОЇ НАУКИ У ВИЩІЙ ШКОЛІ Є.Р. Петракова	59
З ДОСВІДУ ВПРОВАДЖЕННЯ В ПРАКТИКУ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ ОЦІНКИ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ В.М. Матковський	60
МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ НА СЕМІНАРАХ ІНДОЄВРОПЕЙСЬКИХ ЕЛЕМЕНТІВ У КОЗАЦЬКОМУ КУЛЬТУРНОМУ КОМПЛЕКСІ С.Є. Польова, О.Н. Філіпенко	61
НОВІ МЕТОДИКИ ВИВЧЕННЯ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ І КУЛЬТУРОЛОГІЇ С.Є. Польова	62
СТРУКТУРНО-ФУНКЦІЙНИЙ АСПЕКТ СУСПІЛЬНОЇ ПРАКТИКИ В СИСТЕМНОМУ АНАЛІЗІ М.І. Дейнеко	63
РОЛЬ ПАРАМЕТРА ЦІЛІСНОСТІ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПРОЦЕСІВ КЕРУВАННЯ І КОМУНІКАЦІЇ Л.А. Мельник	64
РОЛЬ ПІЗНАННЯ І ЦІННОСТЕЙ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ Ю.М. Мельник	65
ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ТА ЇХ ФУНКЦІЇ Т.С. Рибалко	66
ФОРМУВАННЯ ГРОМАДСЬКОЇ СВІДОМОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ НА ЗАНЯТТЯХ З ПОЛІТОЛОГІЇ, ІСТОРІЇ ТА СОЦІОЛОГІЇ Є. В. Іванов	67
НАЦІОНАЛЬНА КУЛЬТУРА ЯК ОСНОВА СТВОРЕННЯ ЗАГАЛЬНОЛЮДСЬКИХ ІДЕАЛІВ Л.Л. Блохіна, О.В. Селезньова	68
«УКРАЇНСЬКА ТА ЗАРУБІЖНА КУЛЬТУРА» ЯК КОМПОНЕНТ СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦЯ Л.Л. Блохіна, С.М. Тодорова	69
ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «УКРАЇНСЬКА МОВА ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ» О.В. Нарушевич-Васильєва	70